

در آن حادثه جمعی از دانشجویان کوی به اعتراض توقیف سلام اعتراض کردند اما این مساله منجر به برخورد گروه‌های فشار و برخی از مامورین نیروی انتظامی با آنها شد. ده نمکی درباره این حادثه در گفت و گو با روزنامه صاحب قلم، چاپ تهران می گوید:

« سعید حجاریان یک کارگردان بزرگ است. نمی گویم در مقطع خاص. او کلا یک کارگردان خوب ».

ده نمکی در توضیح سخنان خود تاکید می کند که شواهد نشان داد که 18 تیر اوج استراتژی فشار از پایین و چانه زنی از بالا بود که تمام هدف آن نیز تسخیر بود. آنها می خواستند از این طریق تهدید کنند که اگر یکی از نیروهای رد صلاحیت کردید با نیروی جنبش دانشجویی به سراغ شما می آیم و 18 تیر راه می اندازیم.»

« اسناد موجود در آن زمان نشان می داد که جنبش دانشجویی نمی دانست چه اتفاقی می افتد. فکر می کردند یک تظاهراتی انجام می دهند و بعد می روند خانه هایشان. اما بازیگردانان پس از تعطیلی» « گفتند که باید بر روی این بنزین آتش کشید. نتیجه آن هم قربانی شدن دانشجویان بود .

وی در خصوص شایعاتی که پیرامون حضورش در حادثه 18 تیر داشت، توضیح می دهد: « در روزنامه ایران قضیه ای بود « سمیه و شاهرخ» نوع تنظیم خبر در این روزنامه به گونه ای شد که در سطح جامعه همه مردم با شاهرخ و سمیه ابراز همدردی می کردند، ما هم در نشریه مان نوشتیم که این اشتباه بزرگی است و پز روشنفکری است که آقایان گرفته اند. روزنامه ایران نباید اینگونه خبر را منعکس کند. آنها جوابی دادند و ما هم جوابی تا اینکه

برخی سوابق آقای وردی نژاد (مدیر مسئول وقت روز نامه ایران) را افشا کردیم و غول رسانه ای ایران حکم خودکشی برای نشریه ما را داشت. روزنامه ایران برای انتقام گرفتن اولین خبر را از حضور من در کوی دانشگاه اعلام کرد و عنوان شد که من در درگیری ها حضور داشتم. ریشه این مسائل از روزنامه ایران نشأت گرفت و دلیل اصلی آن هم کینه ورزی آقای وری نژاد .

ما هم تیراژ صد هزار تایی داشتیم آنها می نوشتند، ما می نوشتیم، در دو جبهه بودیم و هر دو می جنگیدیم. در شورایی عالی امنیت ملی گفتم که من نمی دانم آنها چه کسانی هستند. (گروه های فشاری که شب اول حادثه حضور داشتند) اگر می شناسید به ما هم معرفی کنید. گفتند چرا؟ گفتم چون باید آدم های پایه کاری باشند، بچه های هستند و هر کاری بکنیم زودتر از 4 عصر نمی توانیم جمعی برگزار کنیم، من آنقدر م که اگر در حادثه بودم می گفتم. من در دانشگاه نبودم تازه خیلی از کارها را که دیگران از زیر آن فرار می کنند را ما به عهده می گیریم و به شوخی گفتم: اگر ما آن شب بودیم که نمی گذاشتیم سه شبانه روز طول بکشد، همان شب اول غائله را تمام می کردیم.

ه بودم عراق، یکی از اعضای حزب بعث از من پرسید در ایران چه خبر شده بود، شنیده ام که دانشگاه ها معترض شده اند. من هم برایش شرح دادم. و او گفت اگر این حادثه در عراق انجام می گرفت صدام دستور می داد کل دانشگاه را با هواپیما نابود کنند و ماجرا تمام می شد.

وی پایان این مصاحبه در خصوص دوران اصلاحات می گوید:

« می دانم و احساس می کنم دوران تلخی بوده و فکر می کنم همه هم به این نتیجه رسیده اند و در نوع تعامل سیاسی خود کشور نیز باید بازنگری صورت گیرد، باید به این نتیجه برسیم که روند اصلاحات نباید شکل ساختار شکنانه به خود بگیرد. باید هر تلاشی که صورت می گیرد، در چارچوب منافع ملی و قانون اساسی

کمی هم یکدیگر را تحمل کنند تا دوباره نوبت به رقابت برسد. رقابت های همیشگی ضربه می زند به توسعه کشور، مردم ما دیگر خسته شده اند از این افشاگری ها، خسته اند. از این کی بود کی بود من نبودم. این احتیاج به یک نگاه آسیب شناسانه دارد.

روایت ده نمکی از حوادث کوی دانشگاه